

sat Lukningstiden til Kloften 10 Formiddag i Stedet for Kl. 9. Det er af Hensyn til de Handlende. Vi have selvfølgelig, forinden vi gik til Affattelsen af dette Lovforslag, talt og konfereret med ikke ganske faa, som have praktisk Erfaring paa dette Omraade. Vi have da overalt fundet almindelig Billigelse af, at man uvidede Aabningsstunden Søndag Morgen til Kl. 10 Formiddag, idet man er gaaet ud fra, at den Tid, man har Ret til at holde aabent, naar denne Time bliver lagt til, vil blive langt mere værdifuld for de Handlende, baade for dem, som ere i Byerne, og for dem, som skulle til Byerne for at afhænde deres Produkter; disse have nemlig gennemgaaende ondt ved at komme ud af Byen saa tidlig, som de nu skulle, og der bliver derved mange Gange foraarjaget dem ikke ganske saa ulemper. Vi have saa bestemt Lustetiden til at vare hele Dagen fra Kl. 10 for, som jeg udtalte for, at skabe den efter vor Formening fornødne Fridag for de Handlende og Arbeiderne. Forandringerne i §§ 2—7 ere nærmest trufne af Hensyn til den Forandring, som § 1 har været Gjenstand for. Den eneste Paragraf, som er undergaaet nogen væsentlig Forandring, er § 8. Der vil man se, at vi have foreslaaet, at 2den Suledag og 2den Pintsjedag skulle være Dage, paa hvilke der skal være lukket hele Dagen ligesom paa de store Helligdage. Det er ligeledes af Hensyn til de Handlende og efter Konference med en Del af dem. De Handlende have alle oplyst os om, at de Forretninger, de kunne gjøre paa Anden-Helligdagene, ere af saa forvindende Betydning for dem, at det aldeles ikke spiller nogen Rolle, og at det er i høi Grad generende for dem, at de paa disse Dage ikke kunne holde deres Butiker helt lukkede. Det er ikke ubekendt, at disse Helligdage, som saaledes indtræffe efter hinanden, af Folk i Almindelighed ønskes benyttede til en lidt mere udvidet Frihed, end de ellers have; de ville f. Ex. benytte Leiligheden til at besøge Slægtninge paa Landet eller Vignende, men naar en Handlende reiser paa Landet 1ste Suledag og absolut skal tvinges hjem for at holde Butiken aaben 2den Suledag til Kl. 9 Form., er det meget generende for ham. Det er i Reglen ikke nogen Fortjeneste for ham, medens hans Fritid og Fornøielse i høi Grad bestæres deraf. Derfor tror jeg, at det er et almindeligt Ønske blandt den næringsdrivende Befolkning, at man paa disse Dage kunde holde lukket hele Dagen ligesom paa selve de store Helligdage. Jeg maa her indskjyde den Bemærkning, at det ikke er af Hensyn til Gudstjenesten eller Vignende, at vi have ønsket Lukning paa disse

Dage. Endvidere vil man se, at vi have ubeladt eller rettere forandret Sjørtorsdag og Langfredag til at blive betragtede som almindelige Søndage. Disse to Dage indtræffe paa een Uge og efter hinanden, men Arbeidernes og de mindre Næringsdrivendes Forhold er jo saaledes, at de ikke have Raad til at holde flere fuldstændige Helligdage end nødvendigt. Der er derfor efter vor Mening ikke megen Grund til at skabe flere fuldstændige Helligdage end nødvendigt og navnlig midt i Ugen; at det er en Gæne for dem, at disse Helligdage existere, tror jeg er sikkert. Jeg vilde helst være med til, hvis det kunde lade sig gjøre, hvad jeg dog intet Haab har om, at faae disse Helligdage helt affastede som saadanne, men i Mangel deraf kunde vi dog ønske, at det blev tilladt paa dem at holde aabent og arbejde indtil Kl. 10 Formiddag i Righed med, hvad der er foreslaaet for Søndagenes Vedkommende. Det vil ligeledes ses, at der er gjort en Undtagelse med Hensyn til Søndagen før Jul og Søndagen mellem Jul og Nytaar, idet vi her foreslaa, at de Handlende skulle have Ret til at holde aabent, og at der skal kunne arbejdes paa disse to Søndage efter Kl. 4. Det er en Kjendsgjerning, at paa disse Dage gjøres temmelig store Forretninger, og at der paa dem er en meget stor Trævlhed; det vilde derfor være i en betydelig Disfavør for dem, som vi ønske at gaae, hvis man nu ikke kunde enes om at træffe den Bestemmelse, at de skulle have Lov til at handle og arbejde paa disse Dage. Det kan nemlig ske, at Søndagen før Jul kan indtræffe umiddelbart før Suledag, og det vilde genere de Handlende og Næringsdrivende i meget høi Grad, hvis de ikke havde en saa stor Leilighed som mulig til paa de umiddelbart før Suledag gaaende Dage at komme til at gjøre Forretninger. Af Hensyn dertil have vi gjort disse Undtagelser. I § 10 vil det ses, at vi have forhøiet Boderne temmelig betydelig og navnlig med Hensyn til Gjentagelsestilsældene. Hvor Arbeidere benyttes, have vi søgt at forhøje Boderne saa meget, som et rimeligt Hensyn kan tillade. Skjøndt det ogsaa nu efter den nævnte Lov er forbudt paa Helligdagene at arbejde f. Ex. paa Bygninger og Vignende i det Hele taget, saa er det dog en Kjendsgjerning, at Arbeidsgiverne mange Gange foretrække at betale den Bøde, de kunne risikere at blive idømte, fordi de have mere Fordel af at udføre Arbeidet end at udlade at udsætte sig for at komme til at betale Bøden. At udføre Arbeidet gavner dem mere, og derfor lade de mange Gange Arbeidet udføre trods Arbeidernes Ønske om, at de ikke gjerne ville